

**WYROK**

Warszawa, dnia 23 grudnia 2025 r.

**Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:**

Przewodnicząca: Maria Kacprzyk

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 grudnia 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 13 listopada 2025 r. przez wykonawcę FUDEKO S. A. z siedzibą w Gdyni, w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Kociewskie Centrum Zdrowia sp. z o.o. z siedzibą w Starogardzie Gdańskim, przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego wykonawcy Naprzód Catering sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi;

**orzeka:**

1. oddala odwołanie;

2. kosztami postępowania obciąża odwołującego i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 5065/25

**Uzasadnienie**

Zamawiający Kociewskie Centrum Zdrowia sp. z o.o. z siedzibą w Starogardzie Gdańskim, prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie pn.: „Usługi w zakresie żywienia zbiorowego pacjentów Kociewskiego Centrum Zdrowia sp. z o.o. w Starogardzie Gdańskim”, znak sprawy: FDZ.242.7.2025, dalej zwane: „Postępowaniem”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej numer 190728-2025 z dnia 25 marca 2025 r. Wartość zamówienia przekracza progi unijne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 z późn. zm.), dalej zwanej „Pzp”.

W dniu 13 listopada 2025 roku Odwołujący FUDEKO S. A. z siedzibą w Gdyni (dalej: „Odwołujący” lub „Fudeko”), działając na podstawie art. 505 ust. 1, art. 513 pkt 1 i 2, art. 515 ust. 1 Pzp, wniósł odwołanie na:

- 1) zaniechanie czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, do której zamawiający był obowiązany na podstawie ustawy, tj. zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy Naprzód Catering, pomimo że wybrany Wykonawca nie złożył w przewidzianym terminie podmiotowego środka dowodowego – orzeczenia lekarskiego do celów sanitarno-epidemiologicznych, a tym samym nie spełnił warunku udziału w postępowaniu, o którym mowa w rozdziale V pkt 2 lit c ppkt 1 SWZ;
- 2) zaniechanie czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, do której Zamawiający był obowiązany na podstawie ustawy, tj. zaniechanie odrzucenia oferty Naprzód Catering, pomimo że Wykonawca ten, na dzień złożenia oferty nie spełniał warunku udziału w postępowaniu, wynikającego z rozdziału V pkt 2 lit. c ppkt 1 SWZ;
- 3) niezgodną z przepisami ustawy czynność Zamawiającego, podjętą w postępowaniu o udzielenie zamówienia, polegającą na dokonaniu wyboru najkorzystniejszej oferty, która powinna podlegać odrzuceniu.

Odwołujący zaskarżonym czynnościom i zaniechaniom Zamawiającego zarzucił naruszenie następujących przepisów:

- 1) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) i c) Pzp w zw. z art. 7 pkt 17) Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Naprzód Catering jako złożonej przez Wykonawcę, który nie złożył w przewidzianym terminie podmiotowego środka dowodowego - orzeczenia lekarskiego do celów sanitarno-epidemiologicznych dotyczącego pracownika, który został wskazany w złożonym na wezwanie Zamawiającego Wykazie osób w pozycji nr 3 (p. H.K.), ponieważ złożony dokument nie spełnia wymogów do uznania go za ważne i skuteczne orzeczenie lekarskie do celów sanitarno-epidemiologicznych, w rozumieniu ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu

zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, a tym samym niespełniającego warunków udziału w postępowaniu;

- 2) ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia zarzutu nr 1) odwołania, naruszenie: art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. b Pzp w zw. z art. 125 ust. 1 i 3 Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Naprzód Catering jako złożonej przez Wykonawcę, który na moment złożenia oferty nie spełniał warunków udziału w postępowaniu, o którym mowa w rozdziale V pkt 2 lit c ppkt 1 SWZ z uwagi na fakt, że Wykonawca złożył ofertę w dniu 8 maja 2025 r. o godz. 15:49, składając jednocześnie oświadczenie o spełnieniu warunków udziału w postępowaniu, mimo że na dzień złożenia oferty nie spełniał warunku wskazanego w rozdziale V pkt 2 lit c ppkt 1 SWZ, ponieważ dokument zatytułowany Orzeczenie lekarskie do celów sanitarno-epidemiologicznych dotyczący pracownika, który został wskazany w złożonym na wezwanie Zamawiającego Wykazie osób pod nr 3 (p. H.K.) został wydany dopiero w dniu 9 maja 2025 r., przy czym nie jest możliwe ustalenie godziny wydania dokumentu;
- 3) art. 239 w zw. z art. 17 ust. 2 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1) i 3) poprzez dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej z naruszeniem wyżej wymienionych przepisów ustawy.

Podnosząc powyższe zarzuty, Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, dokonanie ponownego badania i oceny ofert, w tym odrzucenia oferty Naprzód Catering oraz o zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego

Odwołujący podał, że posiada interes we wniesieniu niniejszego odwołania, gdyż jest wykonawcą ubiegającym się o udzielenie niniejszego zamówienia i ma możliwość jego uzyskania, a złożona przez niego oferta nie podlega odrzuceniu i została sklasyfikowana na drugim miejscu w rankingu ofert niepodlegających odrzuceniu.

Dalej w treści odwołania, Odwołujący podał stan faktyczny oraz przytoczył uzasadnienie zarzutów.

Wskazał, że dokument złożony przez Naprzód Catering w dniu 31 października 2025 r. nie spełnia wymogów do uznania go za ważne i skuteczne orzeczenie lekarskie do celów sanitarno-epidemiologicznych, w rozumieniu Ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 924 z późn. zm.). Dokument ten nie może zostać uznany za ważne orzeczenie lekarskie do celów sanitarno-epidemiologicznych w rozumieniu ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w szczególności z następujących powodów:

- 1) Brak pieczęci świadczeniodawcy, który uniemożliwia weryfikację jaki podmiot przeprowadził badania i wydał ten dokument, a w szczególności czy był to podmiot uprawniony przeprowadzenia badań. Brak możliwości ustalenia tożsamości podmiotu udzielającego świadczenia powoduje sam w sobie nieważność dokumentu jako orzeczenia do celów sanitarno-epidemiologicznych;
- 2) Brak wskazania danych pracodawcy, który uniemożliwia zweryfikowanie jaki podmiot skierował pracownika na badania;
- 3) Brak wskazania stanowiska pracy, który wskazuje, że osoba przeprowadzająca badanie nie posiadała informacji na temat tego jakiego rodzaju prac ma dotyczyć badanie sanitarno-epidemiologiczne i wydawane na jego podstawie orzeczenie lekarskie dla celów sanitarno-epidemiologicznych. Tym samym, skoro nie przekazano informacji o rodzaju zagrożeń i czynnikach narażenia właściwych dla danego zakresu czynności, do którego orzeczenie miałoby uprawniać, to nie można potwierdzić, że podmiot przeprowadzający badanie ocenił zdolność zdrowotną pracownika w kontekście prac, do realizacji których skierowano pracownika;
- 4) Brak widocznej pieczęci i jakichkolwiek danych lekarza przeprowadzającego badanie, który uniemożliwia weryfikację czy ewentualne badanie zostało w ogóle przeprowadzone, a w szczególności czy zostało przeprowadzone przez uprawniony podmiot tj. lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badań zgodnie z art. 7 ust. 1 Ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 924 z późn. zm.), tj. lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2527), lub lekarza wykonującego zadania służby medycyny pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 437).

Co do zarzutu nr 2, skonstruowanego jako zarzut ewentualny, Odwołujący wskazał, że sporny dokument jest datowany na dzień 9 maja 2025 r. Powyższe, w ocenie Odwołującego, świadczy o fakcie, że Wykonawca na moment złożenia oferty nie spełniał warunku udziału w niniejszym postępowaniu, określonego w rozdziale V pkt 2 lit c ppkt 1 SWZ tj.

wykazania, że osoby skierowane przez Wykonawcę do realizacji usługi (zgodnie ze złożonym wykazem osób) posiadają, w przypadku osób pracujących w styczności z żywnością – orzeczenia lekarskie do celów sanitarno-epidemiologicznych o braku przeciwwskazań do wykonywania prac przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia na inne osoby.

W ustawowym terminie, wykonawca Naprzód Catering (dalej także: „Przystępujący”) zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego. Izba dopuściła go do udziału w postępowaniu odwoławczym jako uczestnika postępowania po stronie Zamawiającego.

W dniu 21 listopada 2025 r., Przystępujący złożył pismo, w którym wniósł o oddalenie odwołania. Przedłożył bardziej czytelny odpis spornego orzeczenia, na którym widnieją obie pieczętki. Oświadczył, że spełnia warunku udziału w Postępowaniu, ponieważ ww. orzeczenie jest datowane na dzień 9 maja 2024 r.

W dniu 1 grudnia 2025 r., Zamawiający, złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazał, że przywołana przez Odwołującego ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (dalej jako „ustawa”) określa m. in. kto podlega obowiązkowym badaniom, wskazuje podmioty uprawnione do przeprowadzania badań oraz sposób przeprowadzania badań. Art. 6 ust. 1 ustawy określa, kto podlega obowiązkowym badaniom sanitarno-epidemiologicznym – m. in. osoby podejmujące lub wykonujące prace, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby, nieposiadające aktualnego orzeczenia lekarskiego o zdolności do wykonywania prac, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby. Natomiast, aktualne regulacje nie precyzują wymogów, jakim powinno odpowiadać wydane orzeczenie do celów sanitarno-epidemiologicznych. Zgodnie z treścią art. 10 ust. 2 pkt 4 ustawy, minister właściwy do spraw zdrowia został upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru karty badań dla celów sanitarno-epidemiologicznych oraz wzoru orzeczenia lekarskiego, o których mowa w ustawie. Pomimo jednoznacznej delegacji ustawowej wynikającej z art. 10 ustawy, minister zdrowia nie wydał jeszcze przepisów wykonawczych, w związku z czym obowiązujące przepisy nie regulują wzoru orzeczenia lekarskiego wydanego po przeprowadzonych badaniach sanitarno-epidemiologicznych. Nie ma zatem przyjętej zasady, czy takie orzeczenie powinno być wydane dla konkretnego pracodawcy, czy też ogólnie – dla pracownika. Funkcjonująca forma orzeczenia stanowi jedynie swego rodzaju wytyczną. Wskazanie stanowiska pracy w orzeczeniu lekarskim nie jest jego obligatoryjnym elementem. Wynika to również pośrednio z treści art. 7 ust. 2 ustawy, zgodnie z którym lekarze, na podstawie badania lekarskiego oraz wyników badań laboratoryjnych, wydają oraz przekazują osobie badanej oraz pracodawcy albo osobie zlecającej wykonanie prac orzeczenie lekarskie:

- 1) o zdolności do wykonywania prac, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby,
- 2) o czasowych lub trwałych przeciwwskazaniach do wykonywania prac, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby.

Przedmiotowe orzeczenie jest bowiem, wbrew twierdzeniom Odwołującego opatrzone pieczęcią świadczeniodawcy oraz lekarza wraz z podpisem tego ostatniego. Orzeczenie zostało przedstawione przez Wykonawcę w formie skanu (odwzorowania cyfrowego). Należy zważyć, że zjawiskiem całkowicie normalnym pozostaje utrata jakości obrazu skanu, w odniesieniu do jakości oryginału dokumentu sporządzonego w formie pisemnej. Przy tym, Wykonawca działając poprzez uprawnionego pełnomocnika poświadczył podpisem elektronicznym prawdziwość przedłożonych dokumentów i ich zgodność z oryginałem. Zamawiający nie znalazł podstaw do kwestionowania prawdziwości i czytelności dokumentu, mimo iż jakość obrazu nie pozostawała wzorowa.

Podkreślenia dodatkowo wymaga, że na obowiązkowe badania sanitarno-epidemiologiczne osoby podejmujące lub wykonujące prace, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby, nieposiadające aktualnego orzeczenia lekarskiego o zdolności do wykonywania prac, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby kieruje pracodawca albo zlecający wykonanie prac (art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy). Jak słusznie wskazuje Odwołujący, w przypadku osób poszukujących zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, przy wykonywaniu której istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby, badanie sanitarno-epidemiologiczne jest wykonywane na wniosek tej osoby. Osoba poddająca się badaniu wskazuje, jakiego rodzaju prac ma dotyczyć badanie sanitarno-epidemiologiczne i wydawane na jego podstawie orzeczenie lekarskie dla celów sanitarno-epidemiologicznych. Jednak, sformułowanie „wskazuje” dotyczy badania lekarskiego, a zatem jednej z czynności poprzedzającej wydanie orzeczenia. Z brzmienia przywołanego przepisu nie wynika, iż wskazywany przez wnioskodawcę rodzaj pracy (w rozumieniu „stanowiska pracy”) musi znaleźć się w orzeczeniu. Informacja ta stanowi jedynie podstawę określenia obowiązku, o którym mowa w art. 6 ustawy.

Co do zarzutu nr 2, Zamawiający wskazał, że orzeczenie lekarskie do celów sanitarno-epidemiologicznych dla Pani H.K.

zostało wystawione w dniu 9 maja 2024 r., a nie jak twierdzi Odwołujący - w dniu 9 maja 2025 r. Niezależnie od powyższego, z daleko posuniętej ostrożności procesowej Zamawiający podniósł, że nawet w przypadku, w którym do wystawienia orzeczenia doszłoby w dniu 9 maja 2025 r. argumentacja przedstawiona przez Odwołującego nie może zasługiwać na uwzględnienie, ponieważ oświadczenia i dokumenty składane w celu potwierdzenia spełnienia warunków udziału w postępowaniu na wezwanie Zamawiającego muszą być aktualne na dzień ich złożenia, a zatem mogą być datowane na dzień późniejszy niż data złożenia oferty, to powyższe nie zmienia jednak faktu, że treść oświadczeń lub dokumentów składanych na potwierdzenie spełnienia warunków udziału w postępowaniu nie może podważać prawdziwości złożonego w tym zakresie oświadczenia wstępnego. W związku z powyższym oświadczenie powinno potwierdzać stan najpóźniej na dzień wyznaczony jako termin składania ofert, który w analizowanym postępowaniu upłynął 9.05.2025 roku.

W dniu 22 grudnia 2025 r. Odwołujący złożył pismo, w którym podtrzymał własną argumentację. Wskazał, że Przystępujący, dołączając do odpowiedzi na odwołanie nową, tym razem czytelną kopię orzeczenia wprost potwierdził, że dokument pierwotnie przekazany Zamawiającemu nie nadawał się do oceny i nie mógł zostać przez niego uznany za ważne orzeczenie lekarskie. Gdyby pierwotnie złożony dokument rzeczywiście spełniał wymagania i umożliwiał dokonanie jego oceny – nie istniałaby żadna potrzeba składania nowej kopii tego dokumentu na etapie postępowania odwoławczego. Podtrzymał stanowisko, że na przedłożonym pierwotnie dokumencie nie jest widoczne jakiejkolwiek oznaczenie pozwalające na identyfikację podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych ani lekarza wydającego orzeczenie i przeprowadzającego badania.

Na posiedzeniu i rozprawie Strony oraz Przystępujący podtrzymały dotychczas wyrażone stanowiska.

Przystępujący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii orzeczenia lekarskiego dla celów sanitarno-epidemiologicznych dla p. H.K.. Okazał także Izbie oryginał ww. dokumentu.

Jako dowód Izba dopuściła ogłoszenie o zamówieniu oraz dokumenty zamówienia. Izba pominęła na podstawie art. 541 Pzp dowody w postaci poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii orzeczenia lekarskiego dla celów sanitarno-epidemiologicznych dla p. H.K., które Przystępujący złożył na etapie postępowania odwoławczego. Przedmiotem rozstrzygnięcia Izby jest ocena czynności Zamawiającego, stąd też znajdująca się w aktach kopia złożona w dniu 31 października 2025 r. stanowi wystarczający materiał dowodowy.

**Po przeprowadzeniu rozprawy, uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron zawarte w odwołaniu i odpowiedzi na odwołanie, a także wyrażone ustnie na rozprawie i odnotowane w protokole, Izba ustaliła, co następuje:**

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest świadczenie usług w zakresie żywienia zbiorowego pacjentów.

Zgodnie z postanowieniami SWZ, Zamawiający wymagał: *osoby skierowane przez Wykonawcę do realizacji zamówienia publicznego (wykaz osób zgodnie z załącznikiem nr 7 do SWZ), w szczególności odpowiedzialne za świadczenie usług posiadają:*

- 1) *w przypadku osób pracujących w styczności z żywnością –orzeczenia lekarskie dla celów sanitarno - epidemiologicznych o braku przeciwwskazań do wykonywania prac przy wykonywaniu, których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia na inne osoby,*”.

W odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu, w terminie składania ofert wpłynęły trzy oferty:

- 1) NAPRZÓD CATERING Sp. z o.o., ul. Traktorowa 126 lok. 301, 91-204 Łódź; Cena 10 025 519,04;
- 2) Adk Serwis Sp. z o.o., Ul. M.K. 11/9, 26-600 Warszawa; Cena 9 491 297,47;
- 3) Fudeko SA, Spokojna 4, 81-549 Gdynia; Cena 12 324 960,00.

Wyrokiem z dnia 8 października 2025 r., wydanym w sprawie o sygn. akt KIO 3690/25 Izba uwzględniła zarzut Fudeko dotyczący naruszenia przez Zamawiającego art. 128 ust. 1 Pzp poprzez zaniechanie wezwania Naprzód Catering do uzupełnienia orzeczeń lekarskich dla celów sanitarno-epidemiologicznych, dla osób wskazanych w złożonym wykazie osób. Zamawiający, wykonując wyrok KIO, w dniu 21 października 2025 r. wezwał Wykonawcę Naprzód Catering do uzupełnienia wyżej wskazanych podmiotowych środków dowodowych, na które Wykonawca udzielił odpowiedzi w dniu 31 października 2025 r.

W dniu 3 listopada 2025 r. Zamawiający dokonał wyboru jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego.

**Izba zważyła, co następuje:**

Izba nie dopatrzyła się przesłanek, które mogłyby skutkować odrzuceniem odwołania. Izba ustaliła, że odwołanie zostało wniesione w terminie, nie zawiera braków formalnych oraz terminowo został uiszczony od niego wpis w wymaganej wysokości. Nie została również wypełniona żadna z pozostałych przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 Pzp.

Izba stwierdziła, że Odwołujący wykazał przesłanki materialnoprawne dopuszczalności odwołania, o której mowa w art.

505 ust. 1 Pzp, tj. wykazał interes w uzyskaniu zamówienia oraz że może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów Pzp.

Odwołanie podlegało oddaleniu w całości, ponieważ podniesione zarzuty nie potwierdziły się. Izba dokonała oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 Pzp, który stanowi, że Izba uwzględni odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Ocena, którą przeprowadziła Izba w przedmiotowej sprawie dotyczyła defacto oceny czytelności przedłożonej w dniu 31 października 2025 r. przez Przystępującego kopii spornego orzeczenia. Izba uznała po oględzinach oryginału w toku posiedzenia – że orzeczenie zostało sporządzone na cienkim papierze samokopiującym z gotowych bloczków, wypełnione ręcznie przez lekarza. Kopia znajdująca się w aktach sprawy zawiera wskazanie imienia i nazwiska osoby, której dotyczy orzeczenie, numeru PESEL, adresu zamieszkania, sentencję orzeczenia o braku przeciwwskazań zdrowotnych, podstawę prawną, miejscowość, datę oraz podpis lekarza. Widoczne są także cienie pieczętek świadczeniodawcy w lewym górnym rogu oraz przy podpisie lekarza. Niewypełnione są jedynie pola o miejscu pracy/nauki oraz stanowisku pracy. Izba uznała, że orzeczenie jest sporządzone prawidłowo. Widnieje podpis w miejscu oznaczonym „podpis lekarza”, stąd też brak widocznego znacznika pieczętki nie budzi wątpliwości, kto złożył podpis. Ponadto Wykonawca działając poprzez uprawnionego pełnomocnika poświadczył podpisem elektronicznym prawdziwość przedłożonych dokumentów i ich zgodność z oryginałem, a trzeba pamiętać, że składanie dokumentów w celu uzyskania zamówienia publicznego odbywa się pod rygorem odpowiedzialności karnej z art. 297 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny.

Izba podziela zatem stanowisko Zamawiającego o braku podstaw do kwestionowania prawdziwości i czytelności dokumentu, mimo pewnego obniżenia jakości kopii. Jak już wspomniano wyżej, obniżenie jakości kopii (wynikające zapewne ze specyficznego rodzaju papieru, na jakim zostało ręcznie sporządzone) w dalszym ciągu pozwala na odcodowanie najważniejszych elementów orzeczenia, także pomimo że w części jest ono sporządzone pismem odręcznym.

Odnosząc się do wymagań stawianych orzeczeniom lekarskim w celach sanitarno-epidemiologicznych, to kwestie te reguluje ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1675), dalej jako „ustawa”). Ustawa określa m. in. kto podlega obowiązkowym badaniom sanitarno-epidemiologicznym, wskazuje podmioty uprawnione do przeprowadzania ww. badań oraz sposób ich przeprowadzania.

Jak wskazał Zamawiający, brak jest w przepisach powszechnie obowiązujących szczegółowych wymogów, jakim powinno odpowiadać wydane orzeczenie do celów sanitarno-epidemiologicznych. Zgodnie z treścią art. 10 ust. 2 pkt 4 ustawy, minister właściwy do spraw zdrowia został upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru karty badań dla celów sanitarno-epidemiologicznych oraz wzoru orzeczenia lekarskiego, o których mowa w ustawie. Pomimo jednoznacznej delegacji ustawowej wynikającej z art. 10 ustawy, minister zdrowia nie wydał ww. przepisów wykonawczych, a zatem nie obowiązuje żaden jednolity wzór orzeczenia lekarskiego.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy, na badanie może skierować pracodawca, ale też zgodnie z ust. 2a, w przypadku osób poszukujących zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, przy wykonywaniu której istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby, badanie sanitarno-epidemiologiczne jest wykonywane na wniosek tej osoby. Powyższe jednoznacznie potwierdza, że w treści orzeczenia nie musi się znaleźć oznaczenie pracodawcy czy też nazwa stanowiska. W przypadku, o którym mowa powyżej, zgodnie z art. 6 ust. 2a zdanie 2 ustawy osoba poddająca się badaniu wskazuje, jakiego rodzaju prac ma dotyczyć badanie sanitarno-epidemiologiczne i wydawane na jego podstawie orzeczenie lekarskie dla celów sanitarno-epidemiologicznych, zatem skoro orzeczenie zostało wydane, to należy uznać, że lekarz został o rodzaju prac poinformowany. W konsekwencji twierdzenia Odwołującego o brakach w treści orzeczenia nie znajdują potwierdzenia w przepisach.

Odwołujący twierdził ponadto, jak ważkim z punktu widzenia oceny prawidłowości orzeczenia jest weryfikacja świadczeniodawcy oraz lekarza wydającego orzeczenia, w szczególności np. weryfikacja, czy lekarz posiadał informacji na temat tego, jakiego rodzaju prac ma dotyczyć badanie sanitarno-epidemiologiczne. Stanowisko takie jest głęboko nieprawidłowe. Informacje tego rodzaju są objęte szczególną ochroną jako informacje o stanie zdrowia i nie sposób uznać, aby Przystępujący czy Zamawiający mieli jakiegokolwiek narzędzia prawne do weryfikowania placówki medycznej, lekarza, jego wiedzy medycznej czy sposobu przeprowadzenia badań.

Twierdzenia Odwołującego o nieczytelności podpisu podnoszone w stanowisku końcowym Izba pominęła, jako nieobjęte zarzutami odwołania. Zarzut składa się z podstawy prawnej oraz podstawy faktycznej, czyli okoliczności, w których odwołujący upatruje uchybień. W treści odwołania nie zostały zawarte twierdzenia, jakoby złożony podpis nie był podpisem, a jedynie parafą, zatem podnoszenie tych okoliczności na rozprawie było spóźnione.

Co do zarzutu nr 2, dotyczącego kwestii potwierdzenia spełniania warunków udziału w Postępowaniu na moment składania oświadczenia wstępnego JEDZ. Izba stoi na stanowisku, że data wydania spornego orzeczenia lekarskiego to

9 maja 2024 r., a zatem przypadająca w okresie przed terminem składania ofert. Osoba je sporządzająca inaczej pisze cyfrę „4”, a inaczej cyfrę „5” używaną do zapisu liczbowej miesiąca maj. Stąd też twierdzenia Odwołującego, jakoby Przystępujący składając JEDZ wraz z ofertą fałszywie oświadczył o spełnianiu warunków udziału w Postępowaniu są nieprawidłowe. Ponadto, zgodnie z art. 126 ust.1 Pzp, podmiotowe środki dowodowe powinny być aktualne na dzień złożenia, zatem nawet gdyby data wydania orzeczenia była późniejsza, brak jest podstaw do kwestionowania spełniania warunków udziału w Postępowaniu. W gestii wykonawcy ubiegającego o udzielenie zamówienia leży decydowanie o zespole dedykowanym do realizacji zamówienia, a hipotetycznie pomiędzy terminem składania ofert a faktycznym składaniem podmiotowych środków dowodowych, mogły nastąpić zmiany wśród osób, które zatrudnia; lub też w tym okresie przypadł termin badania kontrolnego, które skutkowało wydaniem kolejnego orzeczenia lekarskiego w omawianym przedmiocie. Oczywistym jest, że warunki udziału powinny być spełnione najpóźniej od dnia składania ofert, co potwierdzone jest wstępnym oświadczeniem, jednakże pojęcie aktualności, o którym mowa w art. 126 ust. 1 Pzp, odnosi się do środka dowodowego, a nie do okoliczności spełniania określonego przez zamawiającego warunku udziału w postępowaniu. W okolicznościach niniejszej sprawy znamieną jest kwestia, że Zamawiający żądał dokumentu nieznanego przepisom rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z 23 grudnia 2020 r. w sprawie podmiotowych środków dowodowych oraz innych dokumentów lub oświadczeń, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy (Dz. U. poz. 2415), stąd też rozważania te prowadzone są niejako na marginesie, w szczególności z uwagi na ustaloną w toku postępowania datę wydania spornego orzeczenia.

Ostatni zarzut, dotyczący art. 239 Pzpw zw. z art. 17 ust. 2 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1) i 3) Pzp poprzez dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej z naruszeniem wyżej wymienionych przepisów ustawy, jest zarzutem wynikającym z pozostałych zarzutów. Ocena przez Izbę czynności zamawiającego jako prawidłowej, także ze swej istoty skutkuje uznaniem za niezasadny przedmiotowego zarzutu.

W konsekwencji, Izba oddaliła odwołanie w całości jako nieuzasadnione.

O kosztach postępowania stosownie do wyniku sprawy orzeczono na podstawie art. 575 Pzp oraz § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), zgodnie z którym w przypadku oddalenia odwołania przez Izbę w całości, koszty ponosi odwołujący. Izba nie zasądziła kosztów, o których mowa w § 5 pkt 2 ww. rozporządzenia, od Odwołującego na rzecz Zamawiającego, ponieważ Zamawiający nie złożył do akt sprawy rachunku ani spisu kosztów, które mogłyby stanowić podstawę ich zasądzenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca:.....